

Johannes 20, 1-18 - 20 april Pasen 2014 - Wehl

(ds. A. Oude Kotte-de Boon)

Thema: 'Het verhaal van Maria van Magdala '

Gemeente,

We zijn er doorheen gegaan ,
Veertig dagen en nachten,
Tijd van voorbereiding.....
van bezinning en stilstaan bij het lijden van Jezus,
en bij het lijden in ons eigen tijd,
veraf of dichtbij.
Bij de één ging dat bewuster dan bij de ander,
afhankelijk van wie je bent,
en wat je op dit moment persoonlijk doormaakt.
Maar vandaag richten we ons op de hoop en de toekomst,
En voor wie dat moeilijk is,
omdat het leven hier en nu zwaar is,
die mag geloven dat God erbij is,
- dat het verdriet gezien en gehoord wordt
- dat je gedragen wordt op vleugels van de hoop,
- en dat er door de tranen heen gezongen mag worden:

Sta op! Een morgen ongedacht,
Gods dag is angebroken!

Over Pasen kun je - wat mij betreft - beter zingen dan praten,
zingen met een hart vol hoop en vreugde.

Want Pasen is:

je mateloos verwonderen over iets wat niet te begrijpen is:

Opstaan uit uitzichtloosheid;

Geloven dat niets de liefde tussen God en jou in de weg staat,
omdat Eén de weg naar de vrede gegaan is,
waarop wij mogen volgen.

Pasen gaat over Iemand die het schijnbaar niet redt,
die het zwijgen wordt opgelegd,
en het uiteindelijk wint.

- Alle aanvechtingen in het leven heeft Hij doorstaan,

- Alle pijn heeft Hij gedragen,

- Maar Hij hield vast aan de Liefde van de Vader.

de bron van zijn bestaan,

Aan zo'n verhaal kun je kracht ontlenen.
Als je lijdt onder wat dan ook,,
als de toekomst op slot zit, potdicht,
mag je dankzij Pasen weten
- dat de steen is weggerold,
- dat wat toegesloten is, wordt opengebrouwen,
- dat er een door-komen is,
- dat bij God het einde het einde niet is,
maar een nieuw begin.

Over dat nieuwe begin spreken Maria van Magdala, Petrus en Johannes,
mensen die dichtbij Jezus leefden.
Zij spreken erover in termen van 'het open graf'
Dat 'open graf' werd het teken van Jezus' opstanding,
zoals 'het kind in de kribbe' teken werd voor de geboorte van de Messias.
Drie mensen kwamen bij dat open graf,
en ervaren elk op eigen manier
wat dit alles te betekenen heeft.
Volgens de evangelist Johannes is Maria van Magdala er het eerst.
Ze zou het volgende gedacht kunnen hebben:

*Mijn verdriet was zo groot.
Ik kon het in huis niet meer uithouden.
Gek werd ik van dat beeld van mijn gekruisigde meester.
Ik wilde even dicht bij Hem zijn en ging naar de graftuin.
Misschien dat ik dan van die angstdromen los zou komen.
Het was donker om mij heen en in mijn hart.
Toen deed ik een niet te bevatten ontdekking:
De steen was weg, het graf was leeg.....
'Ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet.....'
Ik rende terug naar huis en riep Petrus en die andere leerling.*

*Petrus en Johannes gingen ook naar het graf.
Johannes ging niet naar binnen.
Hij bukte zich en zag de linnen doeken liggen,
maar verder niets of niemand.
Petrus ging het graf wel in,
maar ook hij zag behalve de doeken helemaal niets.*

*Ik was er kapot van.
Petrus en Johannes gingen terug naar de anderen
en ik was weer alleen met mijn verdriet.
Toen zag ik - en ik weet niet of ik mijn ogen nu open of dicht had -*

*maar ik zag twee witte engelen, als wachters bij het graf.
Ze vroegen waarom ik huilde en ik vertelde hen over Jezus.
Zo dichtbij voelde ik Hem.
Ik draaide me om en daar stond iemand,
ik dacht dat het de tuinman was die deze graftuin onderhoudt.
Hij vroeg me hetzelfde als de engelen en ik vertelde opnieuw.....*

*Ik staarde maar naar dat graf..... die leegte daar.
Zo leeg voelde ik me ook van binnen.
Toen noemde die man achter me mijn naam: 'Maria'.
Hij noemde mijn naam, zoals Jezus die altijd uitsprak.
Toen wist ik het:
Jezus is niet dood! Hij leeft!
Ik wilde Hem vastpakken, maar dat mocht niet -
want Hij was het wel, maar toch zo heel anders.*

*En ineens kwam ik tot mijzelf en tot inzicht.
Tussen vroeger en nu staan het kruis en het lege graf.
Jezus, gestorven en opgestaan! Anders, maar dezelfde!
Ik voelde me als herboren,
alsof ik voor het eerst echt leefde.
Ik kon wel zingen:
    'De Heer heeft mij gezien,
    en onverwacht ben ik geboren en getogen....
    Hij heeft mijn licht ontstoken in de nacht,
    gaf mij een levend hart en nieuwe ogen.'*

*Maar nu.....
De mensen zeggen dat ik gek ben.
Dat ik een spook heb gezien.
Dat er weer een duivel in me gevaren is.
Maar ik weet wel zeker dat het niet zo is.
Ik heb Jezus met eigen ogen gezien.
Hij heeft mij bij mijn eigen naam geroepen.*

Afronding:

- Bij je naam geroepen worden;
  - gekend worden, gezien worden, er mogen zijn zoals je bent;
  - geraakt worden door woorden van 'leven sterker dan de dood' .....
- Het bracht Maria van Magdala tot grote vreugde,
Ze werd opgetild boven zichzelf uit.
Ze stond op uit haar wanhoop,
Als nieuw, als herboren voelde ze zich,

Het is het verhaal van toen.....
maar het is ook het verhaal van nu!
Telkens weer op een nieuwe wijze beleefd.
Telkens weer in eigentijdse beelden vormgegeven.

Voor de vierde keer op rij werd dit jaar de Passion opgevoerd,
dit jaar in Groningen.

Mensen worden erdoor geraakt.

Waar je het evangelie ook hoort,

in de kerk of op een plein in een grote stad,

- het gaat over lijden, waar ieder mens mee te maken krijgt;
- het gaat om de hoop die in mensenharten wordt gewekt;
- het gaat om verder zien dan dit platte aardse bestaan;
- het gaat om meer dan het gewone.

Er zijn momenten in het leven

waarop je geconfronteerd wordt met de diepe vragen van leven en dood.

De kans is groot dat je daar jezelf tegenkomt.

Je diepste ik, met al je vragen, twijfels en angsten, roert zich.

Het overkwam Maria van Magdala (*en ook Petrus en Johannes*).

Op het diepste punt van hun vertwijfeling

meldde de Opgestane Heer zich,

werd het Pasen voor hen,

konden ze opstaan en verder gaan,

hun weg in geloof vervolgen.

Wie weet gebeurde dat in Groningen ook wel.

Wie weet, misschien ook hier.....?

Maria heeft ons iets te zeggen.

Over de eeuwen heen roept ze ons deze Paasmorgen toe:

Zie toch!

En kom tot jezelf.

Weet je bij je naam geroepen:

Je bent een kind, door God bemind, en voor 't geluk geboren.

Je mag opstaan en leven!

Maria:

Want als Hij is opgestaan vannacht

dan ook onze moed

om te doen als Hij

*Want als Hij is opgestaan in deze vroege ochtend
dan ook onze wil
Hem te volgen*

*Want als Hij is opgestaan
dan ook ons geloof
dat het donker niet het laatste woord spreekt*

*Als er iets nieuw is deze dag
is het onze liefde
geboren uit Hem
en bestemd voor de wereld*

*Want als er iets is opgestaan
is het ons antwoord op de vraag:
"Heb je Me lief?"*

Amen.